

Dérera, místopředsedy poslanecké sněmovny Dra Markoviče, pařížského advokáta Poignarda, Dra Štůly za město Prahu, Dra Ečera za město Brno, prof. Dra Čády za všechny právnické fakulty, Dra Joachima za právnické spolky, Dra Jarolima za německé právníky, ukončena byla slavnostní schůze přednáškou profesora Komenského university Dra Karvaše o významu právního sjednocení — velmi zajímavá hlavně navrhovanými způsoby rychlého řešení.

Téhož dne o 17. hod. konala se recepce u primátora města Prahy Dra Baxy, za účasti přes 200 osob, večer pak byla ve Smetanově síni Obecního domu společná večeře s četnými projevy a přípitky. V neděli měli advokáti a notáři oběd v Obecním domě, kde zvláště projevy ministra Dra Dérera a jugoslávských hostů byly živě aplaudovány.

Práce sjezdová soustředila se v síních právnické fakulty v sobotu odpoledne, v neděli a v pondělí dopoledne. Látky bylo tolik, že na př. advokáti museli se rozdělit do dvou sálů. Účastníci sjezdu jistě s povděkem vítali, že ministr Dr. Déer jakož i zástupci ministerstva spravedlnosti a unifikací zúčastnili se též pracovních schůzí sekcí. Debat zúčastnili se hojně Slováci a byly na př. u advokátů velmi živé, což svědčilo o aktuálnosti probírané látky a jejím závažném dosahu ve stavovském ústrojí.

Sjezd ukončen byl v pondělí dne 28. září opět v zasedací síni parlamentu řečí prof. Dra Hory. Výsledek sjezdu patrný jest nejlépe z resolucí, které otiskneme v příštím čísle.

Právě obsah resolucí prokazuje, že byla činnost sjezdu vedena snahou po věcném řešení stavovských otázek i souvislých otázek materiálně právních. V důsledku této záslužné činnosti byl sjezd vskutku důstojný a

jistě jeho výsledky projeví také praktické účinky (tak na př. ministerstvo spravedlnosti již ohlásilo jednání o osnově zákona o pokoutnictví). Další sjezdy mají se konati vždy za tři roky a jest vskutku s radostí vítati, že i právníctvo uvědomuje si svoji stavovskou soudržnost, společné zájmy a cíle.

Přednostní pořadí daně domovní v rozvrhu.

Podle § 265 zákona č. 76/1927 Sb. z. a n. zatěžují nedoplatky na dani domovní s přírážkami a příslušenstvím, jež se staly splatným v posledních dvou letech, počítajíc nazpět ode dne udělení příklepu zavázaného objektu, i bez knihovního zápisu zákonným právem zástavním, majíce přednost přede všemi knihovními pohledávkami. U starších, nejvýše však tříletých nedoplateků počítajíc nazpět od udělení příklepu zástavního předmětu, jest toto přednostní zástavní právo vázáno podmínkou, že byl nedoplatek knihovně zajištěn nejdéle do dvou let po splatnosti daně.

Nejistotu vneslo do praxe exekučních soudů ustanovení § 269 dotčeného zákona, že daně s přírážkami jsou splatny, pokud se nevybírají srážkou nebo pokud zákon jinak neustanovuje, ve čtyřech rovných částkách a to 1. ledna, 1. dubna, 1. července a 1. října každého roku.

Podle rozhodnutí nejvyššího soudu ze dne 10. IX. 1936, Rv 637/36-1 jest jedině tato doba splatnosti rozhodnou za platnosti zákona čís. 76/1927 Sb. z. a n. pro trvání přednostního práva.

V souzeném případě byl udělen příklep 14. října 1935. Splatnost poslední čtvrtletní splátky daní činžovní v roce 1932 nastala již 1. října 1932, tedy před tříletou lhůtou v § 265, odst. 3. zákona č. 76/1927

Sb. z. a n. zmíněnou. Tato splátka nepožívala již přednostního pořadí.*)
Frydrych.

Přípustnost stížnosti proti rozhodnutí rekursního soudu ve věcech bagatelních v řízení exekučním.

Ustanovení § 517, odst. 2. c. ř. s., podle kterého proti usnesením odvolacího soudu ve věcech nepatrných je rekurs vyloučen, nelze aplikovati podle § 78 ex. ř. na řízení exekuční. V řízení exekučním jest tedy rekurs do rozhodnutí II. instance přípustný i tehdy, jestliže vymáhaná pohledávka jest bagatelní. (Rozh. n. s. Sb. Vážný 5095.)

Pro toto stanovisko jest uváděn důvod, že řízení bagatelní skončilo pravoplatným skončením sporného řízení a exekuční řízení jest řízením samo pro sebe, takže ustanovení §§ 448—453 c. ř. s. nelze rozšířiti až na řízení exekuční.

S hlediska účinnosti bylo by také neopodstatnitelné, když by na př. v řízení o rozvrhu nejvyššího podání mohl jeden z věřitelů napadati rozhodnutí rekursního soudu a druhý nikoliv jediné proto, že jeho pohledávka jest bagatelní. (Stejně pleniss. rozh. n. s. vídeň. ze dne 22. března 1900, čís. 15.021/1900, Neumann-Lichtblau, Kommentar zur Exekutionsordnung, III. vyd., I. sv. str. 293.)
Knap.

K autentické interpretaci §u 10 zák. proti nekalé soutěži nedojde?

Usílí, aby žaloby podle §u 10 zák. proti nekalé soutěži nemohly býti podávány proti žurnalistům, jestliže jejich údaje jsou sice s to poškoditi v soutěži nějakého podnikatele, avšak nejsou činěny nebo rozšiřovány za účelem soutěže, hledalo cestu v novelisaci tohoto paragrafu, která měla působiti *ex tunc* jako zákon-

ná interpretace. Nyní proběhla v denních listech zpráva, že výbor pro otázky nekalé soutěže při Ústředně čs. obchodních komor nepokládá novelisaci za nutnou a nedoporučuje ji hlavně s ohledem na nedávné rozhodnutí nejvyššího soudu. Míněno jest zřejmě rozhodnutí uveřejněné ve Sbírce nejvyšších soudů pod čís. 14.742 ze dne 29. listopadu 1935, Rv I 2069/35, podle něhož pro žalobu se vyžaduje určitý subjektivní úmysl pachatele, který jest třeba, zejména u žurnalisty nebo vydavatele, zvláště prokazovati.

Útraty finanční prokuratury v pracovních sporech do 1000 Kč.

V praxi vznikly pochybnosti, zdali a v jakém rozsahu bylo zákonem o finančních prokuraturách ze dne 8. června 1933, č. 97 Sb. z. a n., dotčeno ustanovení § 23 zákona o pracovních soudech, že ve sporech, jejichž předmět nemá hodnotu vyšší než 1.000 Kč, jest vyloučeno zastoupení advokátem.

Dlužno tu vycházeti z účelu ustanovení § 23 zák. o pracovních soudech. Důvodová zpráva ústavně-právního výboru senátu (tisk 352/30) vysvětluje, že nepřipuštěním advokátů k pracovním soudům ve sporech do 1.000 Kč má býti zabráněno tomu, aby se zvýšily náklady těchto sporů intervencí advokátů.

Podle § 1 zákona č. 97/1933 jsou finanční prokuratury státní úřady povolané k tomu, aby obstarávaly pro stát úkoly právního zástupce, zejména aby jej zastupovaly před soudy, pokud nejsou stanoveny výjimky (§ 2 zák.). Ještě jasněji uvádí § 1 vl. nař. z 2. IV. 1936, č. 82 Sb. z. a n. (služební instrukce pro fin. prokuratury), že tyto jsou povolány k tomu, aby zastupovaly stát před soudy všeho druhu. Zastupování státu finančními prokuraturami před soudy je výlučné (§ 2, odst. 3 instrukce), takže žádný

*) Uvedený právní stav odpovídá též novele č. 226 ex 1936. Pozn. red.